

UDKAST

Forslag

til

Lov om beføjelser i forhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om digitale markeder¹

Kapitel 1

Anvendelsesområde og definitioner

Anvendelsesområde

§ 1. Loven har til formål at give Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen beføjelser til at understøtte Europa-Kommissionen med at sikre tilstrækkelig og effektiv håndhævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2022/1925/EU af 14. september 2022 om åbne og fair markeder i den digitale sektor og om ændring af direktiv 2019/1937/EU og 2020/1828/EU (forordningen om digitale markeder).

Stk. 2. Loven finder anvendelse på centrale platformstjenester, der udbydes eller tilbydes af gatekeepere til erhvervsbrugere, der er etableret i Danmark, eller slutbrugere, som er etableret eller befinder sig i Danmark, uanset gatekeepernes etableringssted eller hjemsted, og uanset hvilken lovgivning, der i øvrigt finder anvendelse på leveringen af tjenester.

Definitioner

§ 2. I denne lov forstås ved:

- 1) Gatekeeper: En virksomhed, der udbyder centrale platformstjenester, og som er udpeget i henhold til forordningen om digitale markeder artikel 3.
- 2) Central platformstjeneste: Enhver af følgende som defineret i forordningen om digitale markeder artikel 2, nr. 5-13²:

¹ Som bilag til loven er medtaget Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2022/1925/EU af 14. september 2022 om åbne og fair markeder i den digitale sektor og om ændring af direktiv 2019/1937/EU og 2020/1828/EU (forordningen om digitale markeder). EU-Tidende 2022, nr. L 265, side 1. Ifølge artikel 288 i EUF-Traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Gengivelsen af forordningen i lovens bilag og i visse bestemmelser er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningens umiddelbare gyldighed i Danmark.

² Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2022/1925/EU af 14. september 2022 om åbne og fair markeder i den digitale sektor og om ændring af direktiv 2019/1937/EU og 2020/1828/EU (forordningen om digitale markeder).

UDKAST

- a) Onlineformidlingstjenester
- b) Onlinesøgemaskiner
- c) Sociale onlinenetværkstjenester
- d) Videodelingsplatformstjenester
- e) Nummeruafhængige interpersonelle kommunikationstjenester
- f) Styresystemer
- g) Web browsere
- h) Digitale assistenter
- i) Cloudcomputingstjenester
- j) Onlinereklametjenester, herunder reklamenetværk, reklamebørser og andre reklameformidlingstjenester, der udbydes af en virksomhed, som udbyder en af de centrale platformstjenester, der er anført i litra a) - i).

Kapitel 2

Beføjelser

§ 3. Konkurrencerådet har det overordnede ansvar for Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens administration af denne lov. Medlemmerne af Konkurrencerådet, deres suppleanter og direktøren for og ansatte i Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen administrerer denne lov og regler udstedt i medfør heraf og varetager de opgaver og beføjelser, de er tillagt i medfør af denne regulering uafhængigt af politisk eller anden udefrakommende indblanding og uden at søge eller modtage instrukser fra regeringen eller nogen offentlig eller privat enhed.

Stk. 2. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen er den nationale kompetente myndighed i forhold til håndhævelse af de i forordningen om digitale markeder artikel 1, stk. 6, omhandlede regler i Danmark. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen samarbejder og koordinerer med Europa-Kommissionen i henhold til forordningen om digitale markeder artikel 38.

Stk. 3. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen er den kompetente myndighed, som kan fremsætte en anmodning om en markedsundersøgelse til Europa-Kommissionen i henhold til forordningen om digitale markeder artikel 41.

UDKAST

§ 4. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan foretage en undersøgelse af en eventuel manglende overholdelse af forordningen om digitale markeder artikel 5, 6 og 7 i Danmark.

Stk. 2. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan foretage en undersøgelse efter stk. 1 af egen drift eller på baggrund af en klage. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen underretter skriftligt Europa-Kommissionen før styrelsen træffer den første formelle undersøgelsesforanstaltning, jf. forordningens artikel 38, stk. 7, 2. pkt.

Stk. 3 Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen afgør, om der er tilstrækkelig anledning til at foretage en undersøgelse efter stk. 1, herunder om sagsbehandlingen midlertidigt eller endeligt skal indstilles.

§ 5. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan kræve alle oplysninger, herunder regnskaber, regnskabsmateriale, udskrift af bøger, andre forretningspapirer og elektronisk lagrede data, kræve adgang til algoritmer og oplysninger om test samt anmode om forklaringer vedrørende disse, som skønnes nødvendige for udførelsen af de opgaver, som Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen er tillagt efter denne lov. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen fastsætter en rimelig frist, inden for hvilken styrelsen skal have modtaget de krævede oplysninger. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens krav om oplysninger skal stå i et rimeligt forhold til formålet.

Stk. 2. Oplysningspligten efter stk. 1, påhviler en virksomhed, en virksomhedssammenslutning og enhver anden juridisk person.

§ 6. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan gennemføre interviews med enhver juridisk eller fysisk person, der giver samtykke hertil, når en sådan juridisk eller fysisk person kan være i besiddelse af oplysninger, der er relevante for anvendelsen af § 4.

§ 7. Lov om offentlighed i forvaltningen gælder ikke for sager og undersøgelser efter denne lov.

Stk. 2. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan med de begrænsninger, der følger af stk. 3, offentliggøre:

- 1) information fra en undersøgelse efter § 4, stk. 1, og
- 2) dokumenter, der indgår i sager og undersøgelser, og hvortil der er behov for en tredjemands bemærkninger.

Stk. 3. Ved offentliggørelse efter stk. 2 kan oplysninger om tekniske forhold, herunder forskning, produktionsmåder, produkter samt drifts- og

UDKAST

forretningshemmeligheder ikke offentliggøres, for så vidt det er af væsentlig økonomisk betydning for den person eller den virksomhed, oplysningen angår.

§ 8. I sager og undersøgelser efter denne lov finder reglerne om oplysningspligt og indsigtsret i artikel 13-15 i databeskyttelsesforordningen ikke anvendelse.

Kapitel 3

Tvangsbøder

§ 9. Der kan pålægges daglige eller ugentlige tvangsbøder til virksomheder, virksomhedssammenslutninger eller enhver anden juridisk person, der undlader at afgive, herunder inden for den fastsatte frist, fuldstændige og korrekte oplysninger som svar på en anmodning om oplysninger efter § 5.

Stk. 2. Størrelsen af en tvangsbøde til virksomheder, virksomhedssammenslutninger eller enhver anden juridisk person kan udgøre op til 5 pct. af den pågældendes gennemsnitlige samlede daglige omsætning på verdensplan i det foregående regnskabsår pr. dag og beregnes fra den dato, der er angivet i beslutningen om at pålægge tvangsbøder.

Kapitel 4

Ikrafttræden

§ 10. Loven træder i kraft den [1. januar 2024].

Kapitel 5

Territorialbestemmelser

§ 11. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU)
2022/1925**

af 14. september 2022

**om åbne og fair markeder i den digitale sektor og om ændring af di-
rektiv (EU) 2019/1937 og (EU) 2020/1828**

(forordningen om digitale markeder)

(EØS-relevant tekst)

[Forordningsteksten udelades i dette dokument]

UDKAST

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets hovedpunkter
 - 2.1. Anvendelsesområde og definitioner
 - 2.1.1. Gældende ret
 - 2.1.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.2. Beføjelser
 - 2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
5. Administrative konsekvenser for borgerne
6. Klimamæssige konsekvenser
7. Miljø- og naturmæssige konsekvenser
8. Forholdet til EU-retten
9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
10. Sammenfattende skema

1. Indledning

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/1925 af 14. september 2022 om åbne og fair markeder i den digitale sektor og om ændring af direktiv (EU) 2019/1937 og (EU) 2020/1828 (forordningen om digitale markeder) trådte i kraft den 1. november 2022.

Forordningen har til formål at bidrage til et velfungerende indre marked ved at fastsætte regler, der sikrer åbenhed og retfærdighed for markederne i den digitale sektor i almindelighed og for erhvervsbrugere og slutbrugere af centrale platformstjenester, som udbydes af gatekeepere i særdeleshed. En gatekeeper er en virksomhed, der udbyder centrale platformstjenester, og som er udpeget af Europa-Kommissionen (herefter Kommissionen) i henhold til artikel 3 i forordningen. Dette indebærer, at en virksomhed udpeges som gatekeeper, hvis den har en betydelig indvirkning på det indre marked, den udbyder en central platformstjeneste, der er en vigtig gateway for erhvervsbrugere til at nå ud til slutbrugerne, og den har en grundfæstet og varig stilling i sine aktiviteter, eller det kan forventes, at den vil få en sådan stilling i nær fremtid.

Digitale platforme spiller en vigtig rolle i dansk økonomi, idet de skaber mulighed for, at et stort antal af erhvervsbrugere kan nå ud til slutbrugere i Danmark og internationalt på forskellige markeder. Det gør de blandt andet via digitale teknologier og løsninger, som platformsudbydere stiller til rådighed for erhvervs- og slutbrugere på forskellige måder.

Flere af gatekeeperne udøver desuden kontrol over hele platformsøkosystemer med forskellige tjenester og produkter i den digitale økonomi. Dette indebærer, at disse virksomheder og de centrale platformstjenester, de udbyder, strukturelt er vanskelige at udfordre eller konkurrere med for eksisterende eller nye markedsaktører. Erhvervs- og slutbrugere af disse tjenester stilles dermed i en svag position i forhold til at kunne lægge pres på udbyderne af disse tjenester, hvis for eksempel priser, vilkår og betingelser for at benytte tjenesterne er urimelige eller uretfærdige.

Forordningen fastsætter dermed en række forpligtelser, som de udpegede gatekeepere skal overholde i forhold til de af deres centrale platformstjenester, der bliver anført af Kommissionen i forbindelse med udpegelsen, for at sikre, at disse ikke udnytter deres stærke markedsposition over for erhvervs- og slutbrugere samt eksisterende og potentielle konkurrenter. Forordningen

UDKAST

forfølger dermed et mål, som er et supplement til, men forskelligt fra konkurrencereglerens mål om at sikre virksom konkurrence på ethvert givent marked. Det følger deraf, at forordningen ikke berører anvendelsen af artikel 101 og 102 TEUF eller konkurrenceloven.

Formålet med lovforslaget er dels at sikre, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har kompetence og beføjelser til at foretage undersøgelser af gatekeeperes eventuelle manglende overholdelse af forpligtelserne i forordningens artikel 5, 6 og 7 i Danmark, dels at fastslå, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen er den kompetente myndighed i Danmark, evt. sammen med andre medlemsstater, kan anmode Kommissionen om at indlede en markedsundersøgelse i henhold til forordningens artikel 41.

Lovforslaget går videre end forordningens minimumskrav, idet artikel 38, stk. 7, ikke direkte forpligtiger medlemsstaterne til at indføre den pågældende kompetence og undersøgelsesbeføjelser til de nationale konkurrencemyndigheder. Årsagen hertil er, at lovforslaget styrker Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens muligheder for at bidrage aktivt til at varetage danske erhvervs- og slutbrugeres interesser, når de benytter gatekeepernes platformstjenester. Styrelsen kan således foretage undersøgelser og oversende rapporter til Kommissionen på basis af styrelsens indgående kendskab til dels forordningen, dels det danske marked og danske forhold. Disse undersøgelser kan fx foretages på styrelsens eget initiativ eller på baggrund af en klage fra danske erhvervs- og/eller slutbrugere af gatekeeperes centrale platformstjenester.

Dertil styrkes Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens muligheder for effektivt at støtte Kommissionens håndhævelse af forordningen samt bidrage til, at Danmark som medlemsstat opfylder princippet om loyalt samarbejde med Unionen ifølge Traktaten om Den Europæiske Union (herefter "EU-Traktaten"), jf. artikel 4.

2. Lovforslagets baggrund og formål

Forordningen om digitale markeder gælder umiddelbart i Danmark og må som udgangspunkt ikke gennemføres i national ret, jf. Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde (herefter "EUF-Traktaten") artikel 288.

Kommissionen er den eneste myndighed, der har beføjelse til at håndhæve forordningen om digitale markeder. Det følger dog af forordningens artikel

38, stk. 7, at hvis en national kompetent myndighed, der håndhæver konkurrencereglerne, har kompetence og undersøgelsesbeføjelser hertil i henhold til national ret, kan myndigheden på eget initiativ foretage en undersøgelse af en gatekeepers eventuelle manglende overholdelse af forordningens artikel 5, 6 og 7 på sit område. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen er den nationale kompetente myndighed, der håndhæver konkurrencereglerne i Danmark, men har ikke kompetence eller undersøgelsesbeføjelser til at foretage sådanne undersøgelser i henhold til national ret.

Det følger endvidere af forordningens artikel 41, at en eller flere medlemsstater kan anmode Kommissionen om at indlede en markedsundersøgelse i henhold til forordningens artikel 17 (udpegelse af gatekeepere), artikel 18 (gatekeeperes systematisk manglende overholdelse) og artikel 19 (nye tjenester og ny praksis). I relation til forordningens artikel 41 foreslås det at udpege Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen som den kompetente myndighed. Gengivelsen af forordningen i lovens bilag og i visse bestemmelser er udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningens umiddelbare gyldighed og virkning i Danmark.

3. Lovforslagets hovedpunkter

3.1. Anvendelsesområde og definitioner

3.1.1. Gældende ret

Der er på nuværende tidspunkt ikke fastsat regler for Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens beføjelser til at foretage undersøgelser af gatekeeperes eventuelle manglende overholdelse af forordningen om digitale markeder artikel 5, 6 og 7.

3.1.2. Forordningen om digitale markeder

Det følger af forordningen om digitale markeder, at Kommissionen er den eneste myndighed, der har bemyndigelse til at håndhæve forordningen, men at det for at understøtte Kommissionen i deres håndhævelse er muligt for medlemsstaterne at bemyndige de kompetente myndigheder, der håndhæver konkurrencereglerne, til at foretage undersøgelser vedrørende gatekeeperes

UDKAST

mulige manglende overholdelse af visse forpligtelser i henhold til forordningen.

Forordningen regulerer centrale platformstjenester, der udbydes eller tilbydes af gatekeepere til erhvervsbrugere, som er etableret i Unionen, eller slutbrugere, der er etableret eller befinder sig i Unionen, uanset gatekeeperens etableringssted eller hjemsted, og uanset hvilken lovgivning der i øvrigt finder anvendelse på leveringen af tjenester.

En gatekeeper er en virksomhed, som er udpeget som sådan af Kommissionen i henhold til forordningens artikel 3, når den har en betydelig indvirkning på EU's indre marked, den udbyder en eller flere centrale platformstjenester, og den har en grundfæstet og varig stilling i sine aktiviteter, eller det kan forventes, at den vil få en sådan stilling i nær fremtid.

Forordningens artikel 5, 6 og 7 fastsætter en lang række forpligtelser, som de udpegede gatekeepere skal overholde. Forpligtelserne skal bidrage til at sikre, at de markeder, hvor gatekeepere er til stede, er åbne og fair ved at pålægge gatekeepere en række krav, fx vedrørende behandling af adgang til samt portabilitet af data, forbud mod fastlåsningspraksisser, krav til transparens i forhold til annoncerende virksomheder og krav til interoperabilitet mellem digitale tjenester.

3.1.3. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Som anført spiller digitale platforme en vigtig rolle i dansk økonomi, idet de skaber muligheder for, at et stort antal erhvervsbrugere kan nå ud til slutbrugere i Danmark og internationalt på forskellige markeder.

Et mindre antal store virksomheder forbinder mange erhvervsbrugere med mange slutbrugere via deres digitale platforme, herunder især via centrale platformstjenester som defineret i forordningen om digitale markeder artikel 2, nr. 2. Disse platformstjenesters størrelse i forhold til især antal brugere, interaktioner, transaktioner og omsætning gør de virksomheder, der udbyder disse tjenester, i stand til at udnytte konkurrencefordele såsom netværkseffekter, stordriftsfordele og adgang til store mængder data. Nogle af disse virksomheder udøver derudover kontrol med hele platformsøkosystemer med forskellige tjenester og produkter i den digitale økonomi.

UDKAST

Samlet set indebærer det, at disse virksomheder og de centrale platformstjenester, de udbyder, strukturelt er vanskelige at udfordre eller konkurrere med for eksisterende eller nye markedsaktører. Den frie markedsadgang kan navnlig indskrænkes som følge af høje adgangsbarrierer, fx høje investeringsomkostninger, adgang til data eller manglende interoperabilitet og/eller exitbarrierer, fx ved at høje investeringsomkostninger ikke eller vanskeligt kan genindtjenes i tilfælde af exit fra markedet.

Resultatet heraf er, at risikoen øges for, at de underliggende markeder, hvor centrale platformstjenester er vigtige gateways for virksomheder og forbrugere, ikke fungerer effektivt. Forordningen om digitale markeder fastsætter derfor en række fuldt harmoniserede forpligtelser for gatekeepere for at sikre åbne og fair markeder i EU, hvor gatekeeperes centrale platformstjenester er vigtige gateways for virksomheder og forbrugere. Når Kommissionen udpeger en gatekeeper efter forordningens artikel 3, anfører den også den eller de af gatekeeperens centrale platformstjenester, for hvilken eller hvilke gatekeeperen skal overholde forpligtelserne i forordningens artikel 5, 6 og 7.

Med henblik på at sikre en effektiv håndhævelse af forordningen ved at understøtte Kommissionen i dens rolle som ene-håndhæver af forordningen, foreslås det at give Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen følgende kompetencer.

For det første gives styrelsen kompetence til at foretage undersøgelser af en eventuel manglende overholdelse af forordningens artikel 5, 6 og 7 for så vidt angår centrale platformstjenester, der udbydes eller tilbydes af gatekeepere til erhvervsbrugere, som er etableret i Danmark, eller slutbrugere, som er etableret eller befinder sig i Danmark, uanset gatekeepernes etableringssted eller hjemsted, og uanset hvilken lovgivning der i øvrigt finder anvendelse på leveringen af tjenester. Dette svarer til anvendelsesområdet for forordningen om digitale markeder, jf. artikel 1, stk. 2, i forordningen.

For det andet udpeges styrelsen som den kompetente myndighed i Danmark, som kan anmode Kommissionen om at indlede en markedsundersøgelse, herunder fremlægge dokumentation til støtte for en sådan anmodning eventuelt i samarbejde med andre medlemsstater. Dette præciserer anvendelsesområdet af forordningen om digitale markeder artikel 41.

3.2. Beføjelser

3.2.1. Gældende ret

Som nævnt i afsnit 2.1.1. er der på nuværende tidspunkt ikke fastsat regler for Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens beføjelser til at foretage undersøgelser af eventuel manglende overholdelse af forordningen om digitale markeder artikel 5, 6 og 7. Derudover er der ikke udpeget en kompetent myndighed i forhold til anmodninger til Kommissionen om at indlede en markedsundersøgelse i henhold til forordningens artikel 17, 18 og 19.

3.2.2. Forordningen om digitale markeder

Det følger af forordningen om digitale markeder artikel 38, stk. 7, at hvis en national kompetent myndighed, der håndhæver konkurrenceregler som nærmere defineret i forordningens artikel 1, stk. 6, har kompetence og undersøgelsesbeføjelser hertil i henhold til national ret, kan myndigheden på eget initiativ foretage en undersøgelse af en eventuel manglende overholdelse af forordningen om digitale markeder artikel 5, 6 og 7 på sit område.

Det følger derudover af forordningens artikel 41, stk. 1-3, at en eller flere medlemsstater kan anmode Kommissionen om at indlede en markedsundersøgelse i henhold til forordningens artikel 17, 18 og 19. Medlemsstaterne skal fremlægge dokumentation til støtte for sådanne anmodninger, jf. forordningens artikel 41, stk. 4.

3.2.3. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Når Kommissionen udpeger en virksomhed som gatekeeper, anfører den, hvilken eller hvilke af virksomhedens centrale platformstjenester der er omfattet. Gatekeeperen skal løbende opfylde forpligtelserne i forordningens artikel 5, 6 og 7 for så vidt angår de udpegede centrale platformstjenester. Forpligtelserne skal opfyldes senest seks måneder efter, at en central platformstjeneste er blevet anført i udpegelsesafgørelsen. Kommissionen offentliggør og ajourfører en liste over udpegede gatekeepere og de anførte centrale platformstjenester, jf. forordningens artikel 4, nr. 3.

UDKAST

3.2.3.1. Undersøgelser af gatekeeperes eventuelle manglende overholdelse af forordningen om digitale markeder artikel 5, 6 og 7 (jf. forordningens artikel 38, stk. 7)

Kommissionen håndhæver forordningen, men med forslaget vil Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen på eget initiativ kunne foretage undersøgelser af gatekeeperes eventuelle manglende overholdelse af forpligtelserne i forordningens artikel 5, 6 og 7, ifølge forordningens artikel 38, stk. 7.

Det er Erhvervsministeriets vurdering, at en sådan undersøgelsesbeføjelse for Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen vil styrke overholdelsen af forordningen om digitale markeder, samt understøtte Kommissionens håndhævelse af forordningen i forhold til erhvervsbrugeres og slutbrugeres problemer på det danske marked, som stammer fra gatekeepers manglende overholdelse af forordningens artikel 5, 6 og 7.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens indgående kendskab til forordningens forpligtelser samt erfaring fra lignende typer af undersøgelser i henhold til konkurrencereglerne vil blive involveret i undersøgelserne. Oversendelse af styrelsens undersøgelser vil give Kommissionen indgående viden om effekten af en evt. manglende overholdelse af de pågældende forpligtelser i forordningen for erhvervsbrugere og slutbrugere på det danske marked. Dette er især relevant i situationer, hvor gatekeepere har forskellige forretningsbetingelser og praksisser i forskellige medlemsstater, jf. forordningens præambelbetragtning (7).

Endvidere vil lovforslaget tydeliggøre, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har hjemmel til at videresende information til Kommissionen, herunder i situationer hvor Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har foretaget en indledende undersøgelse af en eventuel overtrædelse af konkurrenceloven, men hvor der viser sig at være tale om en eventuel overtrædelse af forordningen om digitale markeder. Yderligere vil Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens med forslaget få indblik i, hvordan gatekeepere og deres centrale platformstjenester påvirker forskellige markeder i Danmark. Ydermere kan lovforslaget have en præventiv effekt over for gatekeepere, som i henhold til forordningen kan ifalde bøde for overtrædelser af forordningen.

Den foreslåede ordning vil medføre, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen får mulighed for at foretage undersøgelser af en gatekeepers eventuelle manglende overholdelse af forordningen om digitale markeder artikel 5, 6

og 7, jf. forordningens artikel 38, stk. 7, herunder ved at kunne kræve oplysninger af en virksomhed, virksomhedssammenslutning eller enhver anden juridisk person, samt ved at kunne gennemføre interviews med enhver fysisk og juridisk person, der samtykker hertil.

3.2.3.2. Anmodning om markedsundersøgelse til Kommissionen (jf. forordningens artikel 41)

Det følger af forordningen om digitale markeder artikel 41, at medlemsstaterne kan anmode Kommissionen om at indlede en markedsundersøgelse i en række tilfælde, fx hvorvidt en virksomhed skal udpeges som gatekeeper eller at en digital tjeneste bør tilføjes listen over centrale platformstjenester i forordningens artikel 2. Medlemsstaterne skal fremlægge dokumentation til støtte for deres anmodninger.

Det foreslås, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, udpeges som den kompetente myndighed i Danmark i forhold til, efter godkendelse fra Konkurrencerådet, at anmode Kommissionen om, at den indleder en markedsundersøgelse efter forordningens artikel 41.

Erhvervsministeriets vurderer, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen er bedst egnet til at fremsætte disse anmodninger til Kommissionen, herunder til at fremlægge støttende dokumentation for anmodningerne og samarbejde med kompetente myndigheder i andre medlemsstater. Da forordningens eksplicite formål er, at supplere konkurrencereglerne vil Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen være den rette myndighed til at understøtte Kommissionens håndhævelse af forordningen. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har erfaring med lignende undersøgelser af ensidig adfærd, markedspositioner, markedsadgang, mv., i forbindelse med håndhævelse af konkurrenceloven og forordning (EU) 2019/1150 (Platform to business-forordningen).

Andre danske myndigheder kan rette henvendelse til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, hvis de finder, at Kommissionen bør anmodes om at indlede en markedsundersøgelse efter forordningens artikel 41. Det er Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, der efter godkendelse af Konkurrencerådet afgør, hvorvidt Kommissionen skal anmodes om at indlede en markedsundersøgelse på basis af sådanne oplysninger.

UDKAST

Endelig foreslås det med lovforslaget, at offentlighedslovens regler samt databeskyttelsesforordningens bestemmelser om oplysningspligt og indsigt-ret, jf. artikel 13-15, ikke skal finde anvendelse i sager og undersøgelser efter loven.

Konkurrencelovens § 13 indeholder en bestemmelse om, at offentlighedsloven som udgangspunkt ikke finder anvendelse på sager og undersøgelser efter loven. Af bemærkningerne til konkurrenceloven fremgår, at hensynet bag bestemmelsen er, at Konkurrencerådet i sager efter konkurrenceloven i betydeligt omfang kommer i besiddelse af en lang række oplysninger, herunder fortrolige, om markedsaktører. Såfremt disse oplysninger var underlagt offentlighedslovens regler, ville der herved blive offentlighed omkring flere oplysninger end nødvendigt og gavnligt med henblik på fremme af den effektive konkurrence.

Konkurrencelovens § 13 a indeholder en bestemmelse, som undtager retten til oplysningspligt og indsigtret efter databeskyttelsesforordningens artikel 13 – 15. Det kan være skadeligt i forhold til fortrolige oplysninger om markedsaktører, hvis fx medarbejdere fra én virksomhed i medfør af databeskyttelsesforordningen kan få ret til oplysning om eller indsigt i, hvorvidt der er registreret oplysninger om den pågældende medarbejder i materiale indhentet fra en anden virksomhed.

Hensynet bag konkurrencelovens § 13 gælder ligeledes for information indhentet eller modtaget i medfør af denne lov, hvorfor en lignende undtagelse fra offentlighedsloven bør finde anvendelse for at undgå offentlighed omkring flere oplysninger end nødvendigt og gavnligt med henblik på at understøtte Kommissionens håndhævelse af forordningen om digitale markeder.

Det vil ikke nødvendigvis fra begyndelsen af en ny undersøgelsessag kunne fastslås, om en gatekeepers adfærd kan være i strid med forordningen om digitale markeder, konkurrencereglerne eller begge dele. Det vil derfor kunne forekomme, at oplysninger fra en sag på konkurrenceområdet vil kunne være af relevans for sagsbehandling efter denne lov, ligesom det vil kunne forekomme, at oplysninger modtaget eller indhentet i medfør af denne lov kan være af relevans for sagsbehandlingen efter konkurrenceloven. Et forskelligartet regelsæt mellem denne lov og konkurrenceloven i re-

UDKAST

lation til offentlighedsloven vil føre til en udhuling af hensynet bag konkurrencelovens § 13. Det bør således ikke være muligt at få indsigt i oplysninger, når de samme oplysninger er undtaget efter konkurrenceloven.

På samme vis vil et forskelligartet regelsæt mellem denne lov og konkurrenceloven i relation til undtagelse fra oplysningspligten efter artikel 13-14 eller indsigtsretten efter artikel 15 i databeskyttelsesforordningen føre til en udhuling af hensynet bag konkurrencelovens § 13 a.

Af hensyn til formålet med denne lov er det derfor vigtigt, at hverken offentlighedsloven eller databeskyttelsesforordningen artikel 13-15 fører til en udhuling af, at sager og undersøgelser efter konkurrenceloven netop er undtaget fra indsigt.

Registrerede fysiske personer har endvidere ikke indsigtsret i medfør af databeskyttelsesforordningen artikel 15 i sager eller undersøgelser efter denne lov.

4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslaget medfører begrænsede økonomiske konsekvenser for det offentlige. Lovforslaget skønnes at kræve gennemsnitligt 1 årsværk, hvilket afholdes inden for Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens eksisterende ramme. Det er ligeledes Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens vurdering, at varetagelsen af forordningen om digitale markeder og loven kan ske inden for rammerne af Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens eksisterende IT-systemer.

Det er Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens vurdering, at lovforslaget overholder de syv principper for digitaliseringsklar lovgivning.

I forhold til princip #3 om automatiseret behandling vurderer Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, at undersøgelser af gatekeeperes eventuelle manglende overholdelse af forordningens forpligtelser altid i høj grad vil kræve skøn eller vurderinger fra Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens side. Derudover skal ethvert krav om oplysninger stå i rimeligt forhold til formålet. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen vurderer dermed ikke, at håndhævelsen af loven er velegnet til automatiseret behandling, herunder fx ved at pålægge en virksomhed løbende at indsende oplysninger til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen.

UDKAST

Princip #5 om tryk og sikker datahåndtering er særligt relevant, idet Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen i medfør af loven vil kunne indsamle data fra virksomheder i forbindelse med undersøgelser af gatekeeperes eventuelle manglende overholdelse af en række af forordningens forpligtelser. Det er vurderingen, at lovforslaget efterlever princippet. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har erfaring med og etablerede processer for opbevaring og behandling af data, herunder fortrolige og følsomme data, i forbindelse med håndhævelsen af fx konkurrenceloven. Disse erfaringer og processer vil blive anvendt ved Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens indhentelse af oplysninger efter denne lov. Behandling af eventuelle persondata vil altid ske under iagttagelse af gældende lovgivning, herunder Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2016/679/EU af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (databeskyttelsesforordningen) og databeskyttelsesloven. I denne forbindelse bemærkes, at i sager og undersøgelser efter dette lovforslag, finder reglerne om oplysningspligt og indsigtret i artikel 13-15 i databeskyttelsesforordningen ikke anvendelse, jf. bemærkninger til lovforslagets § 8.

I forhold til princip #7 om at forebygge snyd og fejl giver lovforslaget Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen mulighed for at indhente og behandle oplysninger fra offentlige registre og andre offentligt tilgængelige datakilder, for at forebygge snyd og fejl. Eventuelle proceskrav stiller sig ikke hindrende i vejen for effektiv it-anvendelse i forbindelse med håndhævelsen af loven.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget vil medføre meget begrænsede administrative omkostninger for erhvervslivet som helhed. For de virksomheder, der skal udlevere oplysninger, vil omkostningerne primært bestå i interne omkostninger til fx at svare på spørgsmål og dataanmodninger fra Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen. Der vil i så fald være tale om oplysninger, som virksomheden allerede ligger inde med, og de administrative byrder antages derfor at være begrænsede.

For så vidt angår den del af lovforslaget, som omhandler, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen vil kunne anmode Kommissionen om at indlede en markedsundersøgelse i efter forordningens artikel 17, 18 og 19, har forslaget ikke økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget har ikke innovations- og iværksættermæssige konsekvenser.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ikke administrative konsekvenser for borgerne.

7. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke klimamæssige konsekvenser.

8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke miljø- og naturmæssige konsekvenser.

9. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget giver Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen de kompetencer og beføjelser, som er omhandlet i forordningen om digitale markeder artikel 38, stk. 7, for at styrke overholdelsen af forpligtelsen til at støtte Kommissionen i sin rolle som eneåndhæver af forordningen, samt udpeger Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen som den kompetente myndighed i Danmark til at anmode Kommissionen om at indlede markedsundersøgelser ifølge forordningens artikel 41.

Med de foreslåede beføjelser er der i vidt omfang tale om, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen får samme beføjelser til at indhente oplysninger som på P2B- (platform to business) og betalingsområdet.

Lovforslaget går videre end forordningens minimumskrav, idet forordningens artikel 38, stk. 7, ikke forpligter medlemsstaterne til at tillægge nationale konkurrencemyndigheder de pågældende kompetencer og undersøgelsesbeføjelser, men alene giver mulighed herfor. Der er dog ikke tale om implementering af EU-regulering, da forordningen gælder direkte i alle medlemsstater.

Medlemsstaterne, herunder især de nationale konkurrencemyndigheder, er derimod forpligtet til at understøtte Kommissionens håndhævelse af forordningen, jf. forordningens artikel 38, stk. 6-7, præambelbetragtning 90 og 91, samt den generelle loyalitetsprincip i EUF-Traktaten, artikel 4. Mulighederne for at understøtte Kommissionens håndhævelse af forordningen styrkes med lovforslaget for så vidt angår Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen som national konkurrencemyndighed og Danmark som medlemsstat.

UDKAST

Dertil styrker lovforslaget Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens muligheder for aktivt at bidrage til at varetage danske erhvervs- og slutbrugeres interesser, når de benytter gatekeepernes platformstjenester, ved, at styrelsen kan gennemføre undersøgelser og oversende rapporter til Kommissionen på baggrund af styrelsens indgående kendskab til dels forordningen, dels det danske marked og andre relevante danske forhold. Undersøgelserne kan foretages af egen drift eller på baggrund af en klage fra danske erhvervs- eller slutbrugere af gatekeeperes centrale platformstjenester. Hvis forordningens muligheder til sådanne nationale undersøgelser ikke udnyttes, vil Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen alene have mulighed for at videresende klagen til Kommissionen, som vurderer, hvorvidt klagen skal prioriteres eller ej.

Lovforslaget øger sandsynligheden for, at danske virksomheder vil blive pålagt at udlevere oplysninger i forbindelse med gatekeeperes eventuelle overtrædelser af forordningens forpligtelser. Det forventes dog, at ganske få virksomheder vil blive pålagt at udlevere oplysninger til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen. I disse ganske få tilfælde vil de pågældende virksomheders omkostninger forbundet med at udlevere oplysninger desuden være meget begrænsede, da det kun vil omhandle oplysninger, som den pågældende virksomhed allerede ligger inde med. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens krav om oplysninger skal i ethvert tilfælde stå i rimeligt forhold til formålet med kravet.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens indgående kendskab til forordningen om digitale markeder og erfaringer med at gennemføre markedsanalyser i henhold til konkurrenceloven medfører, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen er bedst egnet til at anmode Kommissionen om at indlede markedsundersøgelser i henhold til forordningens artikel 41.

Det vurderes, at lovforslagets bestemmelser ikke udgør en forskrift for informationssamfundets tjenester, og at lovforslaget indfører bestemmelser, der er omfattet af forordningen, og som dermed ikke skal notificeres ifølge Direktiv (EU) 2015/1535 eller øvrige notifikationsprocedurer.

10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 22. maj 2023 til den 27. juni 2023 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

UDKAST

Advokatrådet, AirBnB, Akademikerne, AliBaba, Amazon, Apple, Booking.com, Boozt Group, Danmarks Nationalbank, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Erhverv, Dansk Industri, Dansk IT, Dansk Transport og Logistik, Danske Advokater, Danske Annoncører og Markedsføring, Danske Forlag, Danske Medier, Danske Rederier, Danske Regioner, Den Danske Dommerforening, DI Byggeri, Fagbevægelsens Hovedorganisation, Finans Danmark, Forbrugerrådet TÆNK, Google, Green Power Denmark, Horesta, Ingeniørforeningen, ITD, Kommunernes Landsforening (KL), Kooperationen, Landbrug & Fødevarer, Lederne, Lokale Pengeinstitutter, Meta Platforms, Microsoft, Oracle, Salesforce, SAP, Schibsted Denmark, SMV Danmark, Snap Inc., TikTok, Twitter, Vivendi og Zalando.

11. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindre udgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen.	Begrænset.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen.	Meget begrænset.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen.	Meget begrænset.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen.	Meget begrænset.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen.	Ingen.

UDKAST

Klimamæssige konsekvenser	Ingen.	Ingen.
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen.	Ingen.
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget giver Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen de kompetencer og beføjelser, som omhandlet i artikel 38, stk. 7, for at støtte Europa-Kommissionen i sin rolle som enehåndhæver af forordningen samt udpeger Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen som den kompetente myndighed i Danmark til at anmode Kommissionen om at indlede markedsundersøgelser ifølge artikel 41, af forordning (EU) 2022/1925. Lovforslaget går videre end forordningens minimumskrav, idet artikel 38, stk. 7, ikke forpligtiger medlemsstaterne til at give nationale konkurrencemyndigheder de pågældende kompetencer og beføjelser.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering (sæt X)	[X] Ja	Nej

UDKAST

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Det følger af den foreslåede bestemmelse i *stk. 1*, at loven har til formål at give Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen beføjelser til at assistere Kommissionen med at sikre tilstrækkelig og effektiv håndhævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/1925 af 14. september 2022 om åbne og fair markeder i den digitale sektor og om ændring af direktiv (EU) 2019/1937 og (EU) 2020/1828 (forordningen om digitale markeder). Forordningen er optrykt som bilag 1 til lovforslaget.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i *stk. 2*, at loven finder anvendelse på centrale platformstjenester, der udbydes eller tilbydes af gatekeepere, udpeget af Kommissionen i henhold til forordningen om digitale markeder artikel 3 til erhvervsbrugere, der er etableret i Danmark, eller slutbrugere, som er etableret eller befinder sig i Danmark, uanset gatekeepernes etableringssted eller hjemsted, og uanset hvilken lovgivning, der i øvrigt finder anvendelse på leveringen af tjenester.

Dette er i overensstemmelse med forordningen om digitale markeds anvendelsesområde, jf. forordningens artikel 1, stk. 2.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at de beføjelser, der tillægges Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen i medfør af forslaget, alene kan anvendes i forhold til undersøgelser af gatekeeperes eventuelle overtrædelser af forordningens artikel 5, 6 og 7.

Til § 2

Af bestemmelsen i § 2 fremgår definitionen på en gatekeeper og en central platformstjeneste, som anvendes i lovforslaget. Disse definitioner svarer til definitionerne i forordningens artikel 2.

I lovforslaget er medtaget definitioner, som vil bidrage til forståelsen af forslaget. Der henvises i øvrigt til forordningens artikel 2.

Det foreslås i *nr. 1* at "gatekeeper" defineres som en virksomhed, der udbyder centrale platformstjenester, og som er udpeget i henhold til artikel 3 i forordningen om digitale markeder.

UDKAST

Den foreslåede bestemmelse svarer til artikel 2, nr. 1, i forordningen om digitale markeder.

Det foreslås i *nr. 2* at en ”central platformstjeneste” defineres som en række forskellige platformstjenester. De centrale platformstjenester, der er omfattet, er onlineformidlingstjenester, onlinesøgemaskiner, sociale onlinenetværkstjenester, videodelingsplatformstjenester, nummeruafhængige interpersonelle kommunikationstjenester, styresystemer, webbrowsere, digitale assistenter, cloudcomputingstjenester og onlinereklametjenester, som udbyder en af de førnævnte typer af centrale platformstjenester.

Bestemmelsen svarer til artikel 2, nr. 2 i forordningen om digitale markeder.

For definitionen af de enkelte typer af centrale platformstjenester henvises til forordningens artikel 2, nr. 5-13.

Til § 3

Det følger af den foreslåede bestemmelse i *stk. 1, 1. pkt.*, at Konkurrencerådet har det overordnede ansvar for Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens administration af denne lov.

Bestemmelsen svarer til konkurrencelovens § 15, stk. 3, 1. pkt., hvoraf det fremgår, at ”*Konkurrencerådet har det overordnede ansvar for styrelsens administration af loven og regler udstedt i medfør heraf*”.

Konkurrencerådet er en del af Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, og sammen udgør de en samlet uafhængig myndighed. Når der i lovforslaget henvises til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen omfatter det såvel styrelsen som rådet.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at medlemmerne af Konkurrencerådet, deres suppleanter og direktøren for og ansatte i Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen administrerer denne lov, og regler udstedt i medfør heraf, og varetager de opgaver og beføjelser, de er tillagt i medfør af denne regulering uafhængigt af politisk eller anden udefrakommende indblanding og uden at søge eller modtage instrukser fra regeringen eller nogen offentlig eller privat enhed.

UDKAST

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at uafhængigheden og uvildigheden for medlemmerne af Konkurrencerådet, deres suppleanter samt direktøren for og ansatte i Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen ved den daglige administration af loven, herunder ved udførelsen af de beføjelser, som styrelsen er tillagt i medfør af loven, lovfæstes. Den foreslåede bestemmelse vil endvidere medføre, at ministeren ikke har instruktionsbeføjelser over for hverken rådet eller styrelsen vedrørende konkrete sager efter denne lov. Det samme gør sig gældende i forhold til konkurrenceloven. Der henvises til forarbejderne til konkurrencelovens § 14 a (Folketingstidende 2020-21, A, L 116 som fremsat s. 74).

Det foreslås i *stk. 2*, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen er den kompetente myndighed i Danmark til at samarbejde og koordinere med Europa-Kommissionen i henhold til forordningen om digitale markeder artikel 38.

I henhold til forordningens artikel 38, stk. 1, 1. og 2. pkt., samarbejder Kommissionen og de nationale kompetente myndigheder i de medlemsstater, som håndhæver de i forordningens artikel 1, stk. 6, omhandlede regler, indbyrdes og underretter hinanden om deres respektive håndhævelsesforanstaltninger gennem det Europæiske Konkurrencenetværk. De har beføjelse til at give hinanden alle oplysninger vedrørende faktiske eller retlige forhold, herunder fortrolige oplysninger.

De i artikel 1, stk. 6, omhandlede regler omfatter overordnet TEUF artikel 101 og 102 TEUF, nationale konkurrenceregler samt de EU-retlige og nationale regler om fusionskontrol. De nævnte regler håndhæves i Danmark af Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at det præciseres i denne lov, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen er den danske myndighed, der har kompetence til at samarbejde og koordinere med Kommissionen i henhold til forordningens artikel 38. Dette vil være i overensstemmelse med forordningen, idet Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen håndhæver TEUF artikel 101 og 102 samt de nationale konkurrenceregler og de EU-retlige og nationale regler om fusionskontrol i Danmark.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen er endvidere i medfør af forordningens artikel 38 forpligtet til at meddele Kommissionen, hvis styrelsen har til hen-

UDKAST

sigt at iværksætte en undersøgelse af eller pålægge en gatekeeper forpligtelser på grundlag af de danske konkurrence- eller fusionsregler. Der henvises til forordningen om digitale markeder artikel 38, stk. 2 og 3.

Det foreslås i *stk. 3*, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen er den kompetente myndighed i forhold til at fremsætte en anmodning om en markedsundersøgelse i henhold til forordningen om digitale markeder artikel 41 til Kommissionen.

Efter forordningens artikel 41, stk. 1-3, kan medlemsstater anmode Kommissionen om at indlede markedsundersøgelser med henblik på at undersøge, om:

- en virksomhed skal udpeges som gatekeeper, jf. artikel 41, stk. 1, jf. artikel 17,
- en gatekeeper systematisk har tilsidesat en eller flere af forordningens forpligtelser og har fastholdt, styrket eller udvidet sin gatekeeperposition jf. artikel 41, stk. 2, jf. artikel 18,
- en eller flere digitale tjenester bør tilføjes listen over centrale platformstjenester i forordningens artikel 2, stk. 2, jf. artikel 41, stk. 3, litra a, jf. artikel 19, eller
- en eller flere praksisser ikke imødegår effektivt af forordningen og kan begrænse den frie markedsadgang for så vidt angår centrale platformstjenester eller være urimelige, jf. artikel 41, stk. 3, litra b, jf. artikel 19.

Medlemsstaterne skal fremlægge dokumentation til støtte for deres anmodninger, jf. artikel 41, stk. 4. For så vidt angår anmodninger i forhold til de i artikel 41, stk. 3, nævnte praksisser kan en sådan dokumentation omhandle oplysninger om nyligt indførte tilbud vedrørende produkter, tjenester, software eller funktioner, der giver anledning til betænkeligheder med hensyn til den frie markedsadgang eller rimelighed, uanset om de indføres i forbindelse med eksisterende centrale platformstjenester eller på anden vis.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at det er Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, der i Danmark er den kompetente myndighed til at anmode Kommissionen om at indlede eller foretage en markedsundersøgelse i hen-

UDKAST

hold til forordningens artikel 41. Konkurrencerådet skal godkende, at styrelsen sender en anmodning efter forordningens artikel 41 til Kommissionen.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 4

Det følger af forordningen om digitale markeder artikel 38, stk. 7, at hvis en national kompetent myndighed, der håndhæver konkurrenceregler som nærmere defineret i artikel 1, stk. 6, har kompetence og undersøgelsesbeføjelser hertil i henhold til national ret, kan myndigheden på eget initiativ foretage en undersøgelse af en eventuel manglende overholdelse af forordningen om digitale markeder artikel 5, 6 og 7 på sit område.

Det følger endvidere af præamblen til forordningen om digitale markeder betragtning (91), at Kommissionen er den eneste myndighed, der har bemyndigelse til at håndhæve forordningen, men at det for at understøtte Kommissionen bør være muligt for medlemsstaterne at bemyndige de myndigheder, der håndhæver konkurrencereglerne, til at foretage undersøgelser vedrørende gatekeepers mulige manglende overholdelse af visse forpligtelser i henhold til forordningen.

Herudover følger det af præambelbetragtning (91), at en undersøgelse af eventuel manglende overholdelse af forordningen navnlig kan være gavnlig i tilfælde, hvor det ikke fra begyndelsen kan fastslås, om en gatekeepers adfærd kan være i strid med forordningen om digitale markeder, konkurrencereglerne eller begge dele.

Det foreslås derfor i *stk. 1*, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan foretage en undersøgelse af en eventuel manglende overholdelse af forordningen om digitale markeder artikel 5, 6 og 7 i Danmark.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan foretage en undersøgelse af en gatekeepers eventuelle manglende overholdelse af de forpligtelser, som denne er underlagt i medfør af forordningens artikel 5, 6 og 7 i Danmark. En sådan undersøgelse vil have karakter af de indledende undersøgelser som Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen i

UDKAST

dag foretager på konkurrence-, P2B-, og betalingsområdet, men med den forskel at styrelsen ikke håndhæver forordningen om digitale markeder.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan efter en gennemført undersøgelse i henhold til den foreslåede bestemmelse underrette Kommissionen om sine konklusioner, således at Kommissionen, som den eneste håndhævelsesmyndighed, kan indlede en procedure med henblik på at undersøge en eventuel manglende overholdelse af reglerne i forordningen om digitale markeder. Konkurrencerådet godkender konklusionerne i styrelsens undersøgelse, inden styrelsen oversender konklusionerne til Kommissionen.

Da det udelukkende er Kommissionen, der håndhæver forordningen om digitale markeder, kan Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen ikke på baggrund af en undersøgelse efter det foreslåede stk. 1, træffe afgørelse om, at en gatekeeper har overtrådt forordningens artikel 5, 6 eller 7.

Hvis Kommissionen indleder en procedure i henhold til forordningens artikel 20, fritages de nationale kompetente myndigheder fra muligheden for at foretage en undersøgelse efter den foreslåede bestemmelse, eller afslutter den, hvis den allerede er i gang, jf. forordningens artikel 38, stk. 7, 3. pkt. Styrelsen vil i et sådant tilfælde skulle aflægge rapport til Kommissionen om resultaterne af styrelsens undersøgelse for at støtte Kommissionen i dens rolle som den eneste myndighed, der har beføjelse til at håndhæve forordningen om digitale markeder.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan foretage en undersøgelse efter stk. 1, af egen drift eller på baggrund af en klage.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at en undersøgelse efter den foreslåede bestemmelses stk. 1 for det første kan indledes på styrelsens eget initiativ og for det andet kan styrelsen indlede en undersøgelse på baggrund af en klage over en gatekeepers adfærd i Danmark.

Den foreslåede bestemmelse svarer til P2B-lovens § 3, stk. 3, der er inspireret af konkurrencelovens § 15, stk. 1, 2. pkt.

Det følger af forordningen om digitale markeder artikel 27, stk. 1 og 2, at enhver tredjepart, herunder erhvervsbrugere, konkurrenter eller slutbrugere af en central platformstjeneste, der udbydes af en gatekeeper, samt deres

UDKAST

repræsentanter kan underrette den nationale kompetente myndighed eller Kommissionen direkte om enhver praksis eller adfærd fra gatekeeperens side, der falder ind under forordningens anvendelsesområde, samt at den nationale kompetente myndighed og Kommissionen har fuld skønsbeføjelse med hensyn til, hvilke foranstaltninger der er passende, og at de ikke er forpligtet til at følge op på de modtagne oplysninger.

Det følger imidlertid af artikel 27, stk. 3, at hvis den nationale kompetente myndighed på grundlag af de oplysninger, der er modtaget fra tredjemand, jf. bestemmelsens stk. 1, fastslår, at der kan være tale om manglende overholdelse af forordningens regler, skal den nationale kompetente myndighed overføre de pågældende oplysninger til Kommissionen.

Såfremt Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen på baggrund af en modtaget klage fastslår, at der kan være tale om manglende overholdelse af forordningens regler, herunder reglerne i artikel 5, 6 og 7, skal styrelsen overføre de pågældende oplysninger til Kommissionen. Styrelsen er imidlertid også forpligtet til at underrette Kommissionen, inden styrelsen iværksætter en undersøgelse enten af egen drift eller på baggrund af en klage. Der henvises til bemærkningerne til stk. 2, 2. pkt. nedenfor.

Det følger derudover af forordningen om digitale markeder artikel 38, stk. 6, at Kommissionen kan anmode de nationale kompetente myndigheder om at støtte enhver af dens markedsundersøgelser i henhold til forordningen.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen skriftligt skal underrette Kommissionen, inden styrelsen træffer den første formelle undersøgelsesforanstaltning, jf. forordningens artikel 38, stk. 7, 2. pkt. Formålet hermed vil være at undgå overlappende undersøgelser i henhold til forordningen, jf. præambelens betragtning (91).

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at styrelsen skal underrette Kommissionen, inden styrelsen indleder en undersøgelse efter § 4, stk. 1. Styrelsen skal underrette Kommissionen, inden styrelsen træffer en første formel undersøgelsesforanstaltning. En formel undersøgelsesforanstaltning kan fx

UDKAST

være en anmodning om oplysninger efter den foreslåede § 5, eller en anmodning om at gennemføre et interview efter den foreslåede § 6.

Det foreslås i *stk. 3*, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen afgør, om der er tilstrækkelig anledning til at foretage en undersøgelse efter *stk. 1*, herunder om sagsbehandlingen midlertidigt eller endeligt skal indstilles.

Den foreslåede bestemmelse er inspireret af konkurrencelovens § 15, *stk. 1, 3. pkt.*, og vil indebære, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har vide beføjelser til at behandle en sag af egen drift og til at afvise at behandle en klage. Styrelsen kan således på et hvilket som helst tidspunkt i sagsbehandlingen afvise at behandle alle eller nogle af de klagepunkter, som en klager har rejst. Styrelsen vil endvidere kunne beslutte, at den ikke vil foretage en undersøgelse i en sag. Det vil fx kunne være tilfældet, hvor styrelsen modtager en klage, og hvor det viser sig, at en undersøgelse vil kræve betydelige ressourcer. Det er vigtigt af hensyn til en så effektiv anvendelse og en så hensigtsmæssig prioritering af styrelsens ressourcer som muligt, at styrelsen tillægges en sådan prioriteringsadgang. Dette svarer til, hvad der gælder på både konkurrence-, P2B- og betalingsområdet.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 5

Det følger af den foreslåede bestemmelse i *stk. 1*, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan kræve alle oplysninger, herunder regnskaber, regnskabsmateriale, udskrift af bøger, andre forretningspapirer og elektronisk lagrede data, kræve adgang til algoritmer og oplysninger om test samt anmode om forklaringer vedrørende disse, som skønnes nødvendige for udførelsen af de opgaver, som Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen er tillagt efter denne lov.

Den foreslåede bestemmelse er inspireret af P2B-lovens § 4, *stk. 1*, samt konkurrencelovens § 17, *stk. 1, 1. pkt.*

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at styrelsen kan kræve alle oplysninger, herunder at virksomheder giver adgang til algoritmer og oplysninger om test samt forklaringer vedrørende disse. Årsagen hertil er, at disse forhold nævnes tilsvarende eksplicit i Kommissionens adgang til at indhente

UDKAST

oplysninger i henhold til forordningen om digitale markeder artikel 21, stk. 1.

Efter den foreslåede bestemmelse, vil det være Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen selv, der skønner, hvilke oplysninger der anses for nødvendige til styrelsens gennemførelse af undersøgelser efter loven. Ved fremsættelsen af krav om oplysninger er Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen som forvaltningsmyndighed underlagt proportionalitetsprincippet, ligesom styrelsen skal iagttage selvinkrimineringsforbuddet, jf. § 10 i retssikkerhedsloven, jf. nærmere nedenfor.

En undladelse af at efterkomme et krav om oplysninger i forbindelse med en undersøgelse efter den foreslåede § 4, stk. 1, vil kunne indebære, at virksomheden eller virksomhedssammenslutningen pålægges daglige eller ugentlige tvangsbøder, jf. bestemmelsen i lovforslagets § 9.

Reglerne i kapitel 4 i lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter (retssikkerhedsloven) finder anvendelse i tilfælde, hvor der i lovgivningen m.v. er fastsat pligt til at meddele oplysninger til den offentlige forvaltning. § 10 i kapitel 4 omhandler retten til ikke at inkriminere sig selv. Bestemmelsen indebærer bl.a., at hvis der er konkret mistanke om, at en enkeltperson eller juridisk person har begået en lovovertrædelse, der kan medføre straf, gælder bestemmelser i lovgivningen m.v. om pligt til at meddele oplysninger til myndigheden ikke i forhold til den mistænkte, medmindre det kan udelukkes, at de oplysninger, som søges tilvejebragt kan have betydning for bedømmelsen af den formodede lovovertrædelse.

Det foreslås endvidere, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens krav om oplysninger skal stå i rimeligt forhold til formålet. Virkningen er, at der kan stilles krav om oplysninger fra en virksomhed, en virksomhedssammenslutning eller enhver anden juridisk person, der står i rimeligt forhold til undersøgelsens behov. Det er yderligere specificeret, at de krævede oplysninger skal stå i overensstemmelse med det almindelige proportionalitetsprincip, hvilket ikke er tilfældet, hvis modtageren af kravet pålægges

UDKAST

uforholdsmæssigt store omkostninger eller urimeligt besvær med at fremskaffe de krævede oplysninger.

Det foreslås i *stk. 2*, at oplysningspligten efter *stk. 1*, påhviler en virksomhed, en virksomhedssammenslutning og enhver anden juridisk person. Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan kræve oplysninger fra en virksomhed, en virksomhedssammenslutning og enhver anden juridisk person. Begrebet enhver anden juridisk person omfatter fx kommunale og statslige myndigheder.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 6

Det foreslås i § 6, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan gennemføre interviews med enhver juridisk eller fysisk person, der giver samtykke hertil, når en sådan juridisk eller fysisk person kan være i besiddelse af oplysninger, der er relevante for anvendelsen af lovforslagets § 4.

Den foreslåede bestemmelse er inspireret af forordningen om digitale markeder artikel 22, *stk. 1*, som giver Kommissionen beføjelse til at foretage interviews, og hvoraf det fremgår, at ”*Med henblik på at udføre sine opgaver i henhold til denne forordning kan Kommissionen gennemføre interview med alle fysiske eller juridiske personer, der giver samtykke hertil, med henblik på indsamling af oplysninger vedrørende genstanden for en undersøgelse. Kommissionen har ret til at optage sådanne interview med et hvilket som helst teknisk middel.*”

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan gennemføre interviews med enhver juridisk eller fysisk person, der giver samtykke hertil, når en sådan juridisk eller fysisk person kan være i besiddelse af oplysninger, der er relevante for anvendelsen af lovforslagets § 4. Der stilles ikke krav om, at en fysisk person repræsenterer eller er ansat i en virksomhed. Dette svarer til Kommissionens beføjelser efter forordningen om digitale markeder artikel 22, *stk. 1*. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan dermed ikke kræve, at en juridisk eller fysisk person skal give

UDKAST

fremmøde til et interview i styrelsen, medmindre den pågældende samtykker hertil.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 7

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 7, *stk. 1*, at lov om offentlighed i forvaltningen ikke gælder for sager og undersøgelser efter denne lov.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at lov om offentlighed i forvaltningen ikke vil finde anvendelse for sager og undersøgelser efter denne lov. Årsagen hertil er, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen ved udøvelsen af styrelsens beføjelser efter loven vil komme i besiddelse af en lang række oplysninger, herunder fortrolige oplysninger, om virksomhedernes interne og kommercielle forhold, jf. særligt den foreslåede § 5, hvorefter styrelsen kan kræve alle oplysninger, som skønnes nødvendige for udførelsen af de opgaver, som Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen er tillagt efter denne lov. Der er tale om oplysninger, som det ikke er hensigtsmæssigt, at andre virksomheder, herunder særligt konkurrenter og offentligheden i øvrigt får adgang til alene som følge af, at der er en undersøgelsessag. Det er endvidere hensigtsmæssigt, at virksomheder ikke gennem indsigt efter reglerne i lov om offentlighed i forvaltningen kan følge, om fx virksomhedens konkurrenter er genstand for en undersøgelse i Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen.

Det er endvidere af hensyn til de omfattede virksomheder fundet hensigtsmæssigt, at lov om offentlighed i forvaltningen ikke skal gælde for sager og undersøgelser efter denne lov. Virksomheder skal således kunne agere i tillid til, at oplysninger udleveret til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan fortroligholdes. Undtagelsen fra lov om offentlighed i forvaltningen skal således sikre, at oplysninger, som i øvrigt er givet til styrelsen efter andre regler, herunder konkurrencelovens § 17, ikke utilsigtet kan blive genstand for aktindsigt gennem reglerne i lovforslaget som følge af manglende overensstemmelse mellem reglerne. Det kan give anledning til, at virksomhederne ikke længere kan agere i tillid til, at oplysninger udleveret til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen efter andre regelsæt kan fortroligholdes. For at undgå usikkerhed i forhold til, om offentlighedslovens regler finder anvendelse, er

UDKAST

det tillige af denne årsag fundet hensigtsmæssigt, at offentlighedsloven ikke gælder for sager eller undersøgelser efter denne lov.

Hensynet til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens mulighed for effektivt at kunne foretage undersøgelser taler endvidere mere generelt for, at lov om offentlighed i forvaltningen ikke skal gælde for sager og undersøgelser efter denne lov.

Det foreslås i § 7, *stk. 2*, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen med de begrænsninger, der følger af den foreslåede *stk. 3*, kan offentliggøre 1) information fra en undersøgelse efter § 4, *stk. 1 og 2*) dokumenter, der indgår i sager og undersøgelser, og hvortil der er behov for tredjemands bemærkninger.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan offentliggøre information fra en undersøgelse af en gatekeepers eventuelle manglende overholdelse af forordningen om digitale markeder artikel 5, 6 og 7 samt dokumenter, der indgår i en sådan undersøgelsessag, og hvortil der er behov for tredjemands bemærkninger.

Formålet hermed er, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen skal gives mulighed for at oplyse markedet og den øvrige offentlighed om de undersøgelser, styrelsen har foretaget i forhold til forordningen om digitale markeder, under hensyntagen til fortrolige oplysninger og Kommissionens effektive håndhævelse. Derudover skal Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen have mulighed til at indhente bemærkninger, når det kan bidrage til at give Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen et forbedret indblik i og forståelse af de relevante markedsforhold, der skal ligge til grund for undersøgelsen. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen underretter Kommissionen før en eventuel offentliggørelse.

Det foreslås i § 7, *stk. 3*, at ved offentliggørelse efter *stk. 2* kan oplysninger om tekniske forhold, herunder forskning, produktionsmåder, produkter samt drift- og forretningshemmeligheder, ikke offentliggøres, for så vidt offentliggørelsen er af væsentlig økonomisk betydning for den person eller den virksomhed, oplysningen angår. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen skal

UDKAST

endvidere tage hensyn til gatekeeperes eller tredjeparters legitime interesse i beskyttelse af deres fortrolige oplysninger.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at styrelsen ikke kan offentliggøre oplysninger om tekniske forhold, herunder forskning, produktionsmåder, produkter samt drifts- og forretningshemmeligheder, for så vidt offentliggørelsen er af væsentlig økonomisk betydning for den person eller den virksomhed, oplysningen angår. Bestemmelsen vil endvidere medføre, at styrelsen skal tage hensyn til gatekeeperes eller tredjeparters legitime interesse i beskyttelse af deres fortrolige oplysninger.

Formuleringen i den foreslåede bestemmelses 1. pkt. tilsigter at skabe overensstemmelse med lov om offentlighed i forvaltningen § 30, stk. 2, der undtager oplysninger om tekniske indretninger eller fremgangsmåder eller om drifts- og forretningsforhold fra aktindsigt. Drifts- og forretningshemmeligheder skal dog i denne lov betragtes som et mere snævert begreb end drifts- og forretningsforhold i offentlighedsloven. Det skyldes, at det vil gøre formålet med offentliggørelse illusorisk, hvis forretningsforhold som sådan kan undtages fra offentlighed. Det er af væsentlig betydning for forståelsen og anvendelsen af oplysninger offentliggjort efter stk. 2, at det er muligt i et vist omfang at referere faktuelle oplysninger vedrørende drifts- og forretningsforhold.

Hvorvidt noget har *væsentlig økonomisk betydning* eller anses for at være *drifts- eller forretningshemmeligheder* beror i sidste ende på en konkret vurdering af den pågældende virksomheds forhold, oplysningernes karakter og den øvrige kontekst.

Til § 8

Databeskyttelsesforordningens artikel 13 og 14 pålægger en dataansvarlig myndighed en oplysningspligt i forbindelse med indsamling af oplysninger. Den dataansvarlige har som udgangspunkt pligt til at oplyse en fysisk person (den registrerede) herom, når der registreres oplysninger om vedkommende.

Hvis oplysningerne ikke er indsamlet hos den registrerede fysiske person selv, indebærer oplysningspligten desuden, at der skal gives underretning til den registrerede om bl.a. identiteten på den dataansvarlige eller dennes re-

UDKAST

præsentant, formålene med behandlingen, kategorierne af personoplysningerne, hvilken kilde personoplysningerne hidrører fra og retten til at anmode om indsigt, jf. artikel 14, stk. 1 og stk. 2.

Forordningens artikel 15 giver den registrerede ret til indsigt, når der behandles oplysninger om vedkommende.

Den registreredes indsigtsret omfatter en ret til en kopi af de personoplysninger, der behandles, jf. artikel 15, stk. 3. Herudover har den registrerede krav på en række oplysninger, herunder bl.a. oplysning om kategorierne af personoplysningerne, hvorfra de stammer, og med hvilket formål de behandles, jf. artikel 15, stk. 1.

Forordningens artikel 23 giver mulighed for, at medlemsstaterne kan begrænse forordningens bestemmelser om oplysningspligt og indsigtsret, bl.a. når det er nødvendigt og forholdsmæssigt af hensyn til efterforskning (artikel 23, stk. 1, litra d), vigtige samfundsmæssige målsætninger (artikel 23, stk. 1, litra e), kontrol- og tilsynsfunktioner (artikel 23, stk. 1, litra h) og hensynet til fortrolige forretningsforhold (artikel 23, stk. 1, litra i).

I medfør af forordningens artikel 23, stk. 1, foreslås det i § 8, at oplysningspligten i artikel 13, 14 og 15 ikke finder anvendelse på sager og undersøgelser efter denne lov.

I relation til forordningens artikel 23, stk. 2, bemærkes det, at forslaget vedrører alle typer af personoplysninger i sager og undersøgelser efter denne lov, jf. artikel 23, stk. 2, litra a-c, og at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen i relation til disse oplysninger er dataansvarlig, jf. artikel 23, stk. 2, litra e. Endvidere er Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen forpligtet til at journalisere og arkivere alle oplysninger i sager og undersøgelser efter loven i overensstemmelse med de almindelige regler for statslige myndigheder i offentlighedsloven og arkivloven. Hertil kommer, at alle oplysninger i sager og undersøgelser efter loven vil være undtaget fra reglerne om aktindsigt i medfør af offentlighedsloven, ligesom reglerne om tavshedspligt også finder anvendelse, jf. artikel 23, stk. 2, litra d og f.

Baggrunden for forslaget er, at det er vigtigt af hensyn til formålet med loven, at hverken oplysningspligten eller indsigtsretten i medfør af databeskyttelsesforordningen fører til en udhuling af, at sager og undersøgelser efter denne lov er undtaget fra indsigt i medfør af offentlighedsloven, jf. de

UDKAST

principielle overvejelser, der netop ligger bag denne undtagelse. Samtidig giver forordningens artikel 14 og 15 ikke tilstrækkelig mulighed for at begrænse adgangen til indsigt i sager og undersøgelser efter denne lov.

Det er karakteristisk for sager og undersøgelser efter konkurrenceloven og denne lov, at en vurdering forudsætter et kendskab til markedet. Derfor indeholder sagerne ikke alene oplysninger fra den eller de virksomheder, som en undersøgelse vedrører, men også fra den øvrige del af markedet, herunder virksomheder og slutbrugere. Undersøgelser vil derfor som oftest indeholde et særdeles stort antal oplysninger.

I undersøgelser efter denne lov kan databeskyttelsesforordningens oplysningspligt over for fysiske personer samt ret for registrerede fysiske personer til indsigt føre til en udhuling af formålet med, at disse sager netop skal være undtaget fra indsigt i medfør af offentlighedsloven.

For det første drejer undersøgelser efter denne lov sig om virksomheders adfærd, og formålet med at offentlighedsloven ikke finder anvendelse er netop, at disse oplysninger i vidt omfang er fortrolige. Det kan derfor være skadeligt, hvis fx medarbejder fra én virksomhed i medfør af databeskyttelsesforordningen kan få ret til oplysning om eller indsigt i, hvorvidt der er registreret oplysninger om den pågældende medarbejder i materiale indhentet fra en anden virksomhed.

For det andet har fysiske personer ikke på samme måde som virksomheder en interesse i at få oplysninger om eller indsigt i oplysninger om dem selv i undersøgelser efter denne lov. Dette skyldes, at undersøgelser vil dreje sig om virksomheder. Derfor vil Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens behandling som udgangspunkt ikke have konsekvenser for hovedparten af de registrerede fysiske personer, der måtte være nævnt heri. I de tilfælde, hvor styrelsen skulle komme i besiddelse af personoplysninger, vil det derfor formentlig være almindelige personoplysninger og ikke følsomme personoplysninger.

I forbindelse med oversendelse af en undersøgelse til Kommissionen efter forordning om digitale markeder artikel 38 fremsendes udelukkende de oplysninger, som er relevante for Kommissionens eventuelle håndhævelse. Sådanne relevante oplysninger vil typisk ikke omhandle personoplysninger, men relatere sig til virksomheder. Eventuelle personoplysninger forventes

UDKAST

ikke at være følsomme oplysninger i databeskyttelsesforordningens forstand.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at registrerede fysiske personer ikke skal have tilsendt en underretning i medfør af forordningens artikel 13 og 14, hvis der måtte blive registreret personoplysninger om dem i en sag eller undersøgelse efter denne lov.

Forslaget indebærer endvidere, at registrerede fysiske personer ikke har indsigt i medfør af forordningens artikel 15 i sager og undersøgelser efter denne lov. Forslaget indebærer, at der hverken er adgang til indsigt efter offentlighedsloven eller databeskyttelsesforordningen i sager og undersøgelser efter denne lov.

Til § 9

Det foreslås i § 9, stk. 1, nr. 1, at der kan pålægges daglige eller ugentlige tvangsbøder til virksomheder, virksomhedssammenslutninger, eller enhver anden juridisk person, der undlader at afgive, herunder inden for den fastsatte frist, fuldstændige eller og korrekte oplysninger som svar på en anmodning om oplysninger efter § 5. Det vil sige, at både den situation, hvor oplysninger afgives senere end den fastsatte frist, og den situation, hvor afgivne oplysninger er ufuldstændige eller ukorrekte, selvom de måtte være afgivet inden for den fastsatte frist, kan medføre, at der pålægges tvangsbøder.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen vil få hjemmel til at pålægge daglige eller ugentlige tvangsbøder til den virksomhed, virksomhedssammenslutning eller enhver anden juridisk person, der undlader at give de oplysninger, som styrelsen kan kræve efter § 5.

Daglige tvangsbøder er tiltænkt situationer af hastende karakter. Dette kan bl.a. være nødvendigt i en situation, hvor en virksomhed eller virksomhedssammenslutning undlader at fremsende oplysninger, som er centrale for sty-

UDKAST

relsens undersøgelse af en konkret sag, og hvor styrelsen skønner det nødvendigt at sikre, at virksomheden m.v. hurtigt efterlever anmodning om oplysninger med henblik på at sikre fremdriften i sagen.

Bestemmelsen er inspireret af konkurrencelovens § 22, hvoraf det blandt andet følger, at der kan pålægges daglige eller ugentlige tvangsbøder til virksomheder, virksomhedssammenslutninger eller enhver anden juridisk person, der undlader at give de oplysninger, som Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan kræve efter loven. Bestemmelsen er tillige inspireret af bestemmelserne i betalingslovens § 146 og P2B-lovens § 11.

Virksomhedens handlepligt skal være klart beskrevet for at være omfattet af den foreslåede bestemmelse. Dermed bør de forhold, der udløser tvangsbøderne, være let konstaterbare for virksomhederne. Når styrelsen indhenter oplysninger efter konkurrencelovens § 5 vil det således klart skulle fremgå, hvilke oplysninger virksomheden m.v. skal afgive.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens direktør har kompetence til at beslutte, om en virksomhed, virksomhedssammenslutning, eller enhver anden juridisk person skal pålægges tvangsbøder.

Det foreslås i *stk. 2*, at størrelsen af en tvangsbøde til virksomheder, virksomhedssammenslutninger eller enhver anden juridisk person kan udgøre op til 5 pct. af den pågældendes gennemsnitlige samlede daglige omsætning på verdensplan i det foregående regnskabsår pr. dag og beregnes fra den dato, der er angivet i beslutningen om at pålægge tvangsbøder.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at størrelsen af en daglig tvangsbøde vil tage udgangspunkt i en virksomheds m.v. gennemsnitlige samlede daglige omsætning på verdensplan i det foregående regnskabsår. Størrelsen af en tvangsbøde vil kunne udgøre op til 5 pct. heraf. Hvis tvangsbøder i stedet pålægges ugentligt, vil det således skulle svare til, at der udstedes syv daglige tvangsbøder, idet beregningen stadig tager udgangspunkt i den daglige omsætning. Hvis en virksomhed m.v. indgår i en koncern vil det være

UDKAST

koncernens daglige gennemsnitlige samlede omsætning på verdensplan, der skal lægges til grund for beregningen af en tvangsbøde.

Den foreslåede størrelse svarer til Kommissionens muligheder for at pålægge virksomheder tvangsbøder efter forordningen om digitale markeder artikel 31, stk. 1.

En beslutning om at pålægge en tvangsbøde efter stk. 1, kan efterprøves af domstolene i medfør af den almindelige prøvelsesadgang efter grundlovens § 63, stk. 1, 1. pkt. En sådan indbringelse har som hovedregel ikke opsættende virkning, jf. grundlovens § 63, stk. 1, 2. pkt.

En tvangsbøde pålægges fra den dato, der er angivet i beslutningen om at pålægge tvangsbøden. Tvangsbøder vil kunne pålægges dagligt eller ugentligt.

Hvis en virksomhed m.v. ikke betaler tvangsbøderne, vil Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kunne anmode restanceinddrivelsesmyndigheden om at inddrive tvangsbøderne.

Hvis en virksomhed eller virksomhedssammenslutning opfylder den forpligtelse, som tvangsbøderne vedrører, før restanceinddrivelsesmyndigheden helt eller delvist har inddrevet dem, vil styrelsen kunne træffe beslutning, om tvangsbødens endelige størrelse til et lavere beløb end det, der ville følge af den oprindelige beslutning.

Til § 10

Det foreslås i § 10, at loven skal træde i kraft den [1. januar 2024].

Til § 11

Den foreslåede bestemmelse angiver lovens territoriale gyldighedsområde.

Det foreslås i § 11, at loven ikke skal gælde for Færøerne og Grønland, da der er tale om en lov om beføjelser i henhold til EU-lovgivning.